

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงนำสัญลักษณ์ทางสถิติมาใช้ดังต่อไปนี้คือ

- \bar{X} หมายถึงคะแนนเฉลี่ย
 - S.D หมายถึงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - N หมายถึงจำนวนตัวอย่างในกลุ่ม
 - t หมายถึงค่าทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรสองตัว
- เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่ามาตรฐานจากตาราง

การ เสนอผลการวิเคราะห์ความรู้สึกเครียดของผู้ป่วยแบ่งออกเป็น ๕ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างประชากร เสนอไว้ในตารางที่ ๒-๕

ตอนที่ ๒ สภาพการที่ทำให้เกิดความเครียดจำแนกตามข้อเรียงตามคะแนนเฉลี่ย เสนอไว้ในตารางที่ ๖ - ๗

ตอนที่ ๓ เปรียบเทียบการรับรู้ความเครียด ของผู้ป่วยเพศชาย กับผู้ป่วยเพศหญิง โดยส่วนรวม รายคำ และรายข้อ เสนอไว้ในตารางที่ ๘ - ๑๒

ตอนที่ ๔ การเปรียบเทียบการรับรู้เครียดของผู้ป่วยตามระยะเวลาของการจำกัดการเคลื่อนไหว คือระยะเวลา ๑ - ๑๕ วัน และ ๑๖ - ๓๐ วัน โดยส่วนรวม รายคำ และรายข้อ เสนอไว้ในตารางที่ ๑๓ - ๑๗

ตอนที่ ๕ การเปรียบเทียบการรับรู้เครียดของผู้ป่วยตามสถานภาพสมรส คือ โสดและสมรส โดยส่วนรวม รายคำ และรายข้อ เสนอไว้ในตารางที่ ๑๘ - ๒๒

ก. อายุ ผู้ป่วยอายุระหว่าง ๒๐ - ๓๕ ปี มีจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ ๔๑.๔๓ ส่วนผู้ป่วยอายุระหว่าง ๓๖ - ๕๐ ปี สูงกว่า ๕๐ ปี และ ๑๕ - ๑๙ ปี มีจำนวนน้อยลงตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๒

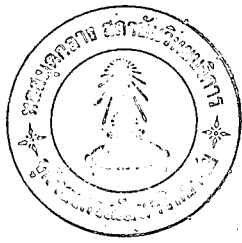
ตารางที่ ๒ ผู้ป่วยจำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
๑๕ - ๑๙	๑๒	๑๓.๑๔
๒๐ - ๓๕	๒๙	๔๑.๔๓
๓๖ - ๕๐	๑๖	๒๒.๘๖
สูงกว่า ๕๐	๑๓	๑๘.๕๓
รวม	๗๐	๑๐๐

ข. สถานภาพสมรส ผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นผู้ป่วยสมรสแล้วร้อยละ ๕๕.๗๑ ส่วนผู้ป่วยโสดมีร้อยละ ๔๔.๒๙ ดังแสดงในตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ จำนวนของผู้ป่วยจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	๓๑	๔๔.๒๙
สมรส	๓๙	๕๕.๗๑
รวม	๗๐	๑๐๐

ค. ระยะเวลาของการจำกัดการเคลื่อนไหว มีผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหวระยะเวลา ๑ - ๑๕ วัน มากที่สุด รองลงมาคือ ๑๖ - ๓๐ วัน ดังแสดงในตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ ผู้ป่วยจำแนกตามระยะเวลาของการจำกัดการเคลื่อนไหว

ระยะเวลาของการจำกัดการเคลื่อนไหว (วัน)	จำนวน	ร้อยละ
๑ - ๑๕	๕๐	๕๓.๑๔
๑๖ - ๓๐	๓๐	๔๒.๘๖
รวม	๘๐	๑๐๐

ง. เพศ ผู้ป่วยส่วนใหญ่ เป็นผู้ชายเพศชายมากกว่าผู้ป่วยเพศหญิง คือ เป็นผู้ชายเพศชาย ร้อยละ ๕๓.๑๔ และผู้ป่วยเพศหญิง ร้อยละ ๔๖.๘๖

ตารางที่ ๕ ผู้ป่วยจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๕๐	๕๓.๑๔
หญิง	๓๐	๔๖.๘๖
รวม	๘๐	๑๐๐

ตอนที่ ๒ สวเหตุความเครียด จำแนกรายชื่อ เรียงตามคะแนนเฉลี่ย

เกณฑ์ในการพิจารณา ระดับความเครียด

ผู้วิจัยได้ตั้ง เกณฑ์ในการพิจารณา ระดับความเครียดไว้ดังนี้คือ

คะแนนเฉลี่ย ๐ หมายถึง ไม่มีความเครียด เลย

คะแนนเฉลี่ย ๐.๐๑-๐.๕๕ หมายถึง มีความเครียดปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๒.๐๐ หมายถึง มีความเครียดมาก

ก. สิ่งที่ทำให้เกิดความเครียดแก่ผู้ปวยมากมี ๒๒ ข้อ การไม่ทราบกำหนดเวลาของการหายเนื้องอก เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ปวยเกิดความเครียดได้มากที่สุด รองลงมาคือความต้องการให้บุคคลที่มีความสำคัญมา เยี่ยมบอวย ๆ และรู้สึก เบื่อที่ต้องทำกิจวัตรต่าง ๆ บนเตียงตลอดเวลา ส่วนข้อที่ทำให้เกิดความเครียดปานกลางมี ๑๓ ข้อ ข้อที่มีความเครียดน้อยที่สุดคือ เกรงว่าสามีหรือภรรยาจะนอกใจ ดังแสดงในตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ สาเหตุของความเครียดจำแนกรายชื่อ เรียงตามคะแนนเฉลี่ย

อันดับข้อ	สาเหตุหรือสิ่งที่ทำให้เกิดความเครียด	\bar{X}	S.D
	เครียดมาก (๑.๐๐ - ๒.๐๐)		
๓	ไม่ทราบกำหนดเวลาของการหายเนื้องอก	๑.๘	.๘๖
๑๘	ต้องการให้บุคคลที่มีความสำคัญต่อท่านมาเยี่ยมบอวย ๆ	๑.๖๘	.๘๘
๓๐	รู้สึก เบื่อที่ต้องทำกิจวัตรต่าง ๆ บนเตียงตลอดเวลา	๑.๖๕	.๕๘

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

อันดับข้อ	สภาพการที่ทำให้เกิดความเครียด	\bar{X}	S.D
๔	ไม่ทราบกำหนดระยะเวลาของการจำกัด การเคลื่อนไหวแน่นขัด	๑.๖๔	.๕๘
๖	ต้องการความช่วยเหลือในการขับถ่าย อุจจาระ ปัสสาวะ	๑.๖๒	.๔๘
๑๖	เป็นห่วง เรื่องการงานหรือการเรียน	๑.๕๘	.๕๗
๑๘	รู้สึกเกรงใจเจ้าหน้าที่ในการช่วยเหลือท่าน ปฏิบัติกิจวัตรส่วนตัว	๑.๕๗	.๔๘
๑๐	เป็นห่วงบิคามารดา สามีภรรยาหรือบุตร	๑.๕๕	.๕๕
๑๓	คิดว่าท่าน เป็นภาระของครอบครัว	๑.๕๕	.๖๐
๘	ไม่ค่อยออกกำลังอวัยวะส่วนอื่นของร่างกาย	๑.๕๔	.๕๘
๘	นอนไม่หลับ เนื่องจากมีสิ่งรบกวนและแปลกที่	๑.๕	.๕๘
๑	สภาพการรักษาทำให้เกิดความเจ็บปวด	๑.๓๗	.๖๕
๗	ต้องให้เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือในการรักษาความ สะอาด	๑.๓๑	.๕๕
๑๑	การเจ็บป่วยกระทบกระเทือนต่อรายได้	๑.๑๕	.๗๘
๑๕	ไม่มั่นใจว่าจะทำงานได้เหมือนเดิมเมื่อออก จากโรงพยาบาล	๑.๑๔	.๖๘
๓๒	มีกลิ่นและเสียงรบกวน ทำให้ท่านรู้สึกอึดอัด ไม่สบาย	๑.๑๑	.๖๘
๑๗	ขาดการติดต่อกับเพื่อนหรือญาติ	๑.๑	.๗๐
๕	ต้องรับประทานอาหาร เย็นชืด ไม่มีรสชาด และไม่สะอาดพอ	๑.๐๗	.๖๘

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

อันดับข้อ	สภาพการณ์ที่ทำให้เกิดความเครียด	\bar{X}	S.D
๓๔	ไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุ หรือชมรายการโทรทัศน์	๑.๐๗	.๕๘
๑๒	คิดกังวลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล	๑.๐๒	.๗๗
๓๓	แสงสว่างมากหรือน้อยเกินไป อากาศเย็นหรือร้อนเกินไป	๑.๐๑	.๕๗
๒	คิดว่ารักษาไม่หาย พิกัดหรือกลายเป็นโรคเรื้อรัง	๑	.๘๕
เครียดปานกลาง (๐.๐๑ - ๐.๕๕)			
๓๖	ไม่ชอบสวมเสื้อผ้าของโรงพยาบาล	๐.๕๘	.๖๔
๒๔	เมื่อท่านขอความช่วยเหลือ มักได้รับซ้ำหรือผิดคน	๐.๕๗	.๖๓
๒๑	การตรวจรักษาพยาบาลต่าง ๆ ที่ทำกับท่านไม่มีชีวิตทำให้เกิดความอับอาย	๐.๕๔	.๗๓
๒๐	รู้สึกว่เจ้าหน้าที่ที่มิใช่เป็นมิตรและเพื่อนายท่าน	๐.๕๔	๑.๔๓
๒๗	ไม่ได้รับคำขอเคา เกี่ยวกับกรวินิจฉัยและการรักษาพยาบาลของท่าน	๐.๕๑	.๗๑
๒๓	มักถูกพยาบาลปลุกขณะพักผ่อนนอนหลับ เพื่อทำการพยาบาล	๐.๔๗	.๖๕

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

อันดับข้อ	สภาพการณ์ที่ทำให้เกิดความเครียด	\bar{X}	S.D
๒๘	บริเวณที่อยู่คับแคบไม่เป็นสัดส่วนในการปฏิบัติ กิจวัตรส่วนตัว	๐.๗๕	.๖๘
๓๔	มีผู้ป่วยอาการหนักหรือญาติผู้ป่วยส่งเสียง รบกวนท่าน	๐.๗๔	.๖๕
๓๑	รู้สึกไม่คุ้นเคยกับผู้ป่วยรอบ ๆ ตัวท่าน	๐.๗๒	.๖๑
๒๖	แพทย์และพยาบาลใช้ภาษาพูดที่ท่านไม่เข้าใจกับท่าน	๐.๖๘	.๖๘
๒๒	เจ้าหน้าที่ตอบข้อซักถามเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของ ท่านไม่ชัดเจน	๐.๖๘	.๕๗
๒๘	คิดว่าเตียงที่ท่านนอนอยู่เคยมีผู้ป่วยเสียชีวิตมากจน	๐.๖๗	.๖๕
๑๔	เกรงว่าภรรยาหรือสามีจะนอกใจ	๐.๓๑	.๖๔

ข. คะแนนเฉลี่ยของความเครียด ผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว
เกิดความเครียดเนื่องจากความต้องการของผู้ป่วยขณะอยู่ในโรงพยาบาลมากที่สุด
รองลงมาคือครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม และบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมใน
หอผู้ป่วยตามลำดับ ส่วนเกี่ยวกับบุคลากรในหอผู้ป่วย ก่อให้เกิดความเครียดน้อย
ที่สุด ดังแสดงในตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗ ค่าคะแนนเฉลี่ยของความเครียดจำแนกรายด้าน

ความเครียด	คะแนนเฉลี่ย	S.D
เกี่ยวกับความต้องการของผู้ป่วยขณะอยู่ในโรงพยาบาล	๑.๔	.๖๐
เกี่ยวกับครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม	๑.๒	.๖๔
เกี่ยวกับบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในหอผู้ป่วย	๐.๙๔	.๗๓
เกี่ยวกับบุคลากรในหอผู้ป่วย	๐.๙๖	.๖๒

ตอนที่ ๓ เปรียบเทียบความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วยเพศชายและเพศหญิง

ก. ผู้ป่วยเพศชายและเพศหญิง มีความเครียดโดยส่วนรวม และแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ดังแสดงในตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ ความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วยเพศชายและเพศหญิง โดยส่วนรวม และรายด้าน

ความเครียด	เพศชาย		เพศหญิง		t
	N = 40		N = 30		
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
เกี่ยวกับความต้องการของผู้ป่วย	๑.๓๖	๐.๖๐	๑.๔๖	๐.๕๘	-๐.๕๔
ขณะอยู่ในโรงพยาบาล					
เกี่ยวกับครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม	๑.๒๒	๐.๖๓	๑.๒๘	๐.๗๗	-๐.๓๑๔
เกี่ยวกับบุคคลากรในหอผู้ป่วย	๐.๗๘	๐.๖๒	๑.๑	๐.๖๕	-๑.๖๓๓
เกี่ยวกับบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในหอผู้ป่วย	๐.๘๗	๐.๖๓	๑.๐๘	๐.๕๘	-๑.๑๒๘
รวม	๔.๒๔	๒.๔๘	๔.๘๒	๒.๕๘	-๑.๗๗๐

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ข. ผู้ป่วยเพศชายและเพศหญิงมีความเครียดเกี่ยวกับความต้องการของผู้ป่วยขณะอยู่ในโรงพยาบาล คือต้องให้เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือในการรักษาความสะอาดร่างกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ .๐๑ ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ดังแสดงในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ ความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วยเพศชายและเพศหญิง เกี่ยวกับการ
ต้องการของผู้ป่วยขณะอยู่ในโรงพยาบาล จำแนกตามรายข้อ

แหล่งความเครียด	เพศชาย N=40		เพศหญิง N=30		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑. สภาพการรักษาก่อให้เกิดความ เจ็บปวด	๑.๔๒	.๕๔	๑.๓๐	.๗๔	๐.๗๕๔
๒. คิดว่ารักษาไม่หายพิการหรือกลายเป็นโรคเรื้อรัง	๐.๙๕	.๘๔	๑.๐๖	.๘๖	-๐.๕๓๖
๓. ไม่ทราบกำหนดเวลาของการ หายแน่ชัด	๑.๘	.๔๖	๑.๘	.๔๘	๐
๔. ไม่ทราบกำหนดระยะเวลาของ การจำกัด	๑.๖	.๖๓	๑.๗	.๕๓	-๐.๗๒๕
๕. ต้องรับประทานยาเป็นชนิด ไม่มีรสชาดและไม่สะอาดพอ	๑.๐๒	.๗๓	๑.๑๓	.๖๒	-๐.๖๘๓
๖. ต้องรับการช่วยเหลือในการขับถ่าย อุจจาระปัสสาวะ	๑.๕๕	.๕๐	๑.๗๓	.๔๔	-๑.๖๐๗
๗. ต้องให้เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือในการ รักษาความสะอาดร่างกาย	๑.๑๒	.๕๑	๑.๕๖	.๕๐	-๓.๖๓๖**
๘. นอนไม่หลับ เนื่องจากมีสิ่งรบกวน หรือแปลกที่	๑.๓๕	.๖๒	๑.๔๖	.๕๗	-๐.๗๗๔
๙. ไม่ได้ออกกำลังอวัยวะส่วนอื่น ของร่างกาย	๑.๔๕	.๕๙	๑.๔๓	.๕๖	๐.๑๔๔

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๑

ค. ผู้ป่วย เพศชายและ เพศหญิงมีความเครียดเกี่ยวกับครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ทุกข้อ ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๑๐

ตารางที่ ๑๐ ความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วยเพศชายและเพศหญิง เกี่ยวกับครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามรายข้อ

แหล่งความเครียด	เพศชาย N=40		เพศหญิง N=30		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑๐. เป็นห่วงสามีภรรยา บิดามารดาหรือบุตร	๑.๖	.๔๘	๑.๕	.๖๒	๐.๗๒๘
๑๑. การเจ็บป่วยกระทบกระเทือนต่อรายได้	๑.๗	.๗๘	๑.๑๓	.๗๗	๐.๒๑๕
๑๒. คิดกังวลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล	๑.๐๒	.๘๐	๑.๐๓	.๗๖	๐.๐๕๓
๑๓. คิดว่าท่านเป็นภาระของครอบครัว	๑.๕๒	.๖๔	๑.๖	.๕๖	๐.๕๕๘
๑๔. เกรงว่าภรรยาหรือสามีจะนอกใจ	.๒๗	.๕๕	.๓๖	.๗๑	๐.๕๖๖
๑๕. ไม่มีเงินจะทำงานได้เหมือนเดิมเมื่อออกจากโรงพยาบาล	๑.๑๒	.๖๔	๑.๕	๑.๗๕	๑.๑๓๘
๑๖. เป็นห่วงเรื่องการเงินหรือการเรียน	๑.๖๐	.๕๔	๑.๕๖	.๖๒	๐.๒๘๓
๑๗. ขาดการติดต่อกับเพื่อนหรือญาติ	๑.๑๐	.๗๔	๑.๑๐	.๖๖	๐
๑๘. ต้องการให้บุคคลที่มีความสำคัญต่อท่านมาเยี่ยมบ่อย ๆ	๑.๖๒	.๔๕	๑.๗๖	.๕๐	๑.๑๗๖

ง. ผู้ป่วยเพศชายและเพศหญิงมีความรู้สึกเครียดเกี่ยวกับบุคคลากรใน
 หอผู้ป่วย ข้อ ๑๘, ๒๐, ๒๑, ๒๒ และ ๒๓ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .๐๕ ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
 ดังแสดงในตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ ความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วยเพศชายและเพศหญิง เกี่ยวกับ
 บุคคลากรในหอผู้ป่วยจำแนกตามรายชื่อ

แหล่งความเครียด	เพศชาย N=40		เพศหญิง N=30		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑๘. รู้สึกเกรงใจเจ้าหน้าที่ในการช่วยเหลือท่านปฏิบัติกิจวัตรส่วนตัว	๑.๔๓	.๕๐	๑.๓	.๕๖	-๒*
๒๐. รู้สึกว่าเจ้าหน้าที่มีท่าทีที่ไม่เป็นมิตรและเบียดเบียนท่าน	.๖๓	.๓๒	๑.๐๓	.๓๑	-๒.๐๘๓*
๒๑. การตรวจรักษาพยาบาลต่าง ๆ ที่ทำกับท่านไม่มีชีวิต ทำให้เกิดความอับอาย	.๓๒	.๖๓	๑.๒๓	.๓๒	-๓.๐๓๕**
๒๒. เจ้าหน้าที่คอยขอร้องถามเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของท่านไม่ชัดเจน	.๕๕	.๕๕	.๘๖	.๕๓	-๒.๒๘๖**
๒๓. มักถูกพยาบาลปลุกขณะพักผ่อนนอนหลับ เพื่อทำการพยาบาล	.๓๐	.๖๐	๑.๑	.๖๖	-๒.๖๑๕**
๒๔. เมื่อท่านขอความช่วยเหลือมักได้รับช้าหรือผิดคน	.๘๓	.๖๐	๑.๑	.๖๖	-๑.๕๐๓
๒๕. แพทย์และพยาบาลใช้ภาษาพูดที่ท่านไม่เข้าใจกับท่าน	.๖	.๖๓	.๘	.๓๑	-๑.๑๘๓

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

แหล่งความเครียด	เพศชาย N=40		เพศหญิง N=30		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๒๖. ไม่ได้รับค่าออกเเล่ เกี่ยวกับ การวินิจฉัยและการรักษาพยาบาล ของท่าน	.๗๗	.๖๕	๑.๑	.๗๕	๑.๘๒๘

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จ. ผู้ป่วยเพศชายและเพศหญิงมีความเครียดเกี่ยวกับบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในหอผู้ป่วย ข้อ ๒๔, ๒๕ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ดังแสดงในตารางที่ ๑๒

ตารางที่ ๑๒ ความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วยเพศชายและเพศหญิง เกี่ยวกับบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในหอผู้ป่วยจำแนกตามรายข้อ

แหล่งความเครียด	เพศชาย N=40		เพศหญิง N=30		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๒๗. บริเวณที่อยู่คับแคบไม่ เป็นสัดส่วนใน การปฏิบัติกิจกรรมส่วนตัว	.๖๕	.๖๙	.๕	.๖๖	๑.๕๔๓
๒๘. คิดว่า เที่ยงนอนอยู่มีผู้ป่วยเคย เสียชีวิตมาก่อน	.๕	.๕๕	.๕	.๗๑	๒.๕๖๔ *
๒๙. รู้สึก เบื่อที่ต้องทำกิจกรรมต่าง ๆ บน เตียงตลอดเวลา	๑.๕๗	.๖๗	๑.๕	.๓๐	๓.๖๑๓ **
๓๐. รู้สึกไม่คุ้นเคยกับผู้ป่วยรอบ ๆ ตัว ท่าน	.๖๗	.๖๙	.๗๖	.๕๐	๐.๖๓๓
๓๑. มีกลิ่นและเสียงรบกวนท่าน ทำให้ รู้สึกอึดอัดไม่สบาย	๑.๐๕	.๖๗	๑.๑๖	.๖๙	๐.๖๗๐
๓๒. แสงสว่างมากหรือน้อยเกินไป อากาศ เย็นหรือร้อนเกินไป	.๙๕	.๕๕	๑.๑	.๖๐	๑.๐๗๙
๓๓. มีผู้ป่วยอาการหนักหรือญาติผู้ป่วย ส่งเสียงรบกวนท่าน	.๖๒	.๕๘	.๕	.๗๑	๑.๗๗๒
๓๔. ไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุหรือ ดูรายการโทรทัศน์	๑.๐๒	.๖๑	๑.๑๓	.๕๗	๐.๗๘๐
๓๕. ไม่ชอบสรวมเสื้อผ้าของโรงพยาบาล	.๙๕	.๖๗	๑.๐๓	.๖๑	๐.๕๒๒

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ตอนที่ ๔ การเปรียบเทียบความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วยตามระยะเวลาของการจำกัดการเคลื่อนไหวระหว่าง ๑ - ๑๕ วัน กับ ๑๖ - ๓๐ วัน

ก. ผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหวระยะเวลา ๑ - ๑๕ วัน กับ ๑๖-๓๐ วัน มีความเครียด โดยส่วนรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ดังแสดงในตารางที่ ๑๓

ตารางที่ ๑๓ ความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วยจำแนกตามระยะเวลาของการจำกัดการเคลื่อนไหว จำแนกตามรายด้านและส่วนรวม

ความเครียด	ระยะเวลา ๑-๑๕ วัน N=40		ระยะเวลา ๑๖-๓๐ วัน N=30		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
	เกี่ยวกับความต้องการของผู้ป่วยขณะ อยู่ในโรงพยาบาล	๑.๔๐	.๕๗	๑.๓๕	
เกี่ยวกับครอบครัว เศรษฐกิจและ สังคม	๑.๑๗	.๖๑	๑.๒๓	.๖๘	๐.๓๘๔
เกี่ยวกับบุคลากรในหอผู้ป่วย	.๕๐	.๖๓	.๕๘	.๖๗	๐.๑๒๘
เกี่ยวกับบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ในหอผู้ป่วย	.๕๖	.๕๘	.๕๓	.๖๕	๐.๒๑๗
รวม	๔.๕๓	๒.๔	๔.๓๘	๒.๖๒	๐.๘๓๕

ข. ผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว ระยะเวลา ๑ - ๑๕ วันและ ๑๖ - ๓๐ วัน มีความเครียดเกี่ยวกับความต้องการของผู้ป่วยขณะอยู่ในโรงพยาบาล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ดังแสดงในตารางที่ ๑๔

ตารางที่ ๑๔ ความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว
ระยะเวลา ๑ - ๑๕ วัน กับ ๑๖ - ๓๐ วัน เกี่ยวกับความต้องการของผู้ป่วย
ขณะอยู่ในโรงพยาบาล จำแนกตามรายชื่อ

แหล่งความเครียด	ระยะเวลา ๑-๑๕ วัน N=40		ระยะเวลา ๑๖-๓๐ วัน N=30		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
	๑. สภาพการรักษาก่อให้เกิดความ เจ็บปวด	๑.๓	.๖๔	๑.๔	
๒. คิดว่ารักษาไม่หายพิการหรือกลายเป็นโรคเรื้อรัง	.๘	.๘๗	๑.๑	.๘๔	๐.๘๗๕
๓. ไม่ทราบกำหนดเวลาของการหาย แน่ชัด	๑.๘	.๔๔	๑.๘	.๓๗	n
๔. ไม่ทราบกำหนดระยะเวลาของการ จำกัดการเคลื่อนไหวแน่ชัด	๑.๗	.๕๕	๑.๕	.๖๒	๑.๕๐๘
๕. ต้องรับประทานอาหาร เย็นที่ ไม่มีรสชาติและไม่สะอาดพอ	๑.๑	.๖๓	๑	.๗๖	๐.๕๘๘
๖. ต้องรับการช่วยเหลือในการขับถ่าย อุจจาระปัสสาวะ	๑.๗	.๔๕	๑.๕	.๕๐	๑.๗๗๕
๗. ต้องให้เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือในการ รักษาความสะอาดร่างกาย	๑.๓	.๕๘	๑.๒	.๕๐	๐.๗๗๕
๘. นอนไม่หลับเนื่องจากมีสิ่งรบกวน และแปลกที่	๑.๔	.๕๐	๑.๓	.๗๕	๐.๖๓๖
๙. ไม่ได้ออกกำลังกายส่วนอื่นของ ร่างกาย	๑.๔	.๕๐	๑.๔	.๖๗	n

ค. ผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหวระยะเวลา ๑-๑๕ วัน กับ ๑๖-๓๐ วัน มีความเครียดเกี่ยวกับครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ดังแสดงในตารางที่ ๑๕

ตารางที่ ๑๕ ความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว ระยะเวลา ๑ - ๑๕ วัน และ ๑๖ - ๓๐ วัน เกี่ยวกับครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามรายชื่อ

แหล่งความเครียด	ระยะเวลา ๑-๑๕ วัน N=40		ระยะเวลา ๑๖-๓๐ วัน N=30		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
	๑๐. เป็นห่วงสามีภรรยา บิดามารดา หรือบุตร	๑.๕	.๕๕	๑.๖	
๑๑. การเจ็บป่วยกระทบกระเทือนต่อรายได้	๑.๑	.๗๔	๑.๒	.๗๖	๐.๕๓๗
๑๒. คิดกังวลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล	.๘	.๖๕	๑.๑	.๘๒	๑.๐๒๐
๑๓. คิดว่าท่านเป็นภาระของครอบครัว	๑.๕	.๕๘	๑.๖	.๖๒	๐.๖๘๔
๑๔. เกรงว่าภรรยาหรือสามีจะนอกใจ	.๒	.๖๔	.๒	.๕๖	๐
๑๕. ไม่นับใจว่าจะทำงานได้เหมือนเดิมเมื่อออกจากโรงพยาบาล	๑	.๖๘	๑.๓	.๖๖	๑.๘๕๑
๑๖. เป็นห่วงเรื่องภาระงานหรือการเรียน	๑.๖	.๕๔	๑.๕	.๖๘	๐.๖๖๖
๑๗. ขาดการติดต่อกับเพื่อนหรือญาติ	๑.๒	.๖๐	๑	.๘๓	๑.๑๒๓
๑๘. ต้องการให้บุคคลที่มีความสำคัญต่อท่านมาเยี่ยมบ่อย ๆ	๑.๖	.๕๒	๑.๖	.๕๕	๐

ง. ผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหวระยะเวลา ๑ - ๑๕ วัน และ ๑๖ - ๓๐ วัน มีความเครียดเกี่ยวกับบุคคลากรในหอผู้ป่วยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ดังแสดงในตารางที่ ๑๖

ตารางที่ ๑๖ ความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว ระยะเวลา ๑ - ๑๕ วัน และ ๑๖ - ๓๐ วัน เกี่ยวกับบุคคลากรในหอผู้ป่วยจำแนกตามรายขอ

แหล่งความเครียด	ระยะเวลา ๑-๑๕ วัน N=40		ระยะเวลา ๑๖-๓๐ วัน N= 30		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
	๑๘. รู้สึก เกรงใจ เจ้าหน้าที่ในการช่วยเหลือท่านปฏิบัติกิจวัตรส่วนตัว	๑.๕	.๕๐	๑.๕	
๒๐. รู้สึกว่า เจ้าหน้าที่มีท่าทีไม่เป็นมิตร และ เบื่อหน่ายท่าน	.๘	.๗๒	.๗	.๗๓	-๐.๕๗๑
๒๑. การตรวจรักษาพยาบาลต่าง ๆ ที่ทำกับท่านไม่มีผลทำให้ เกิดความสบาย	.๘	.๗๓	.๘	.๗๕	๐
๒๒. เจ้าหน้าที่ตอบข้อซักถามเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของท่านไม่ชัดเจน	.๖	.๕๗	.๗	.๕๘	-๐.๗๑๘
๒๓. มักถูกพยาบาลปลุกขณะพักผ่อนนอนหลับ เพื่อทำการพยาบาล	.๘	.๖๑	.๘	.๗๑	-๐.๖๒๑
๒๔. เมื่อท่านขอความช่วยเหลือมักได้รับช้าหรือผู้คน	๑	.๕๗	.๘	.๖๘	-๑.๒๘๘
๒๕. แพทย์และพยาบาลไม่เข้าใจกับท่าน	.๖	.๖๒	.๗	.๗๗	-๐.๕๘๘
๒๖. ไม่ได้รับคำบอกเล่า เกี่ยวกับการวินิจฉัยและการรักษาพยาบาลของท่าน	.๘	.๗๕	.๘	.๖๘	๐

จ. ผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหวระยะเวลา ๑-๑๕ วัน และ ๑๖-๓๐ วัน มีความเครียดเกี่ยวกับบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในหอผู้ป่วยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ดังแสดงในตารางที่ ๑๗

ตารางที่ ๑๗ ความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหวระยะเวลา ๑ - ๑๕ วันและ ๑๖ - ๓๐ วัน เกี่ยวกับบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในหอผู้ป่วย จำแนกตามรายข้อ

แหล่งความเครียด	ระยะเวลา ๑-๑๕ วัน N=40		ระยะเวลา ๑๖-๓๐ วัน N=30		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
	๒๗. บริเวณที่อยู่คับแคบไม่เป็นสัดส่วนใน การปฏิบัติกิจวัตรส่วนตัว	.๘	.๖๗	.๖	
๒๘. คิดว่าเตียงที่นอนอยู่เคยมีผู้ป่วย เสียชีวิตมาก่อน	.๖	.๖๘	.๗	.๕๘	๐.๖๕๓
๒๙. รู้สึกเบื่อที่ต้องทำกิจวัตรต่าง ๆ บน เตียงตลอดเวลา	๑.๗	.๕๕	๑.๕	.๖๒	๑.๒๓๘
๓๐. รู้สึกไม่คุ้นเคยกับผู้ป่วยรอบๆที่ท่าน	.๗	.๕๘	.๖	.๗๕	๐.๖๓๖
๓๑. มีกลิ่นและเสียงรบกวนทำให้ท่าน รู้สึกอึดอัดไม่สบาย	๑	.๖๗	๑.๑	.๗๓	๐.๕๘๘
๓๒. แสงสว่างมากหรือน้อยเกินไปอากาศ เย็นหรือร้อนเกินไป	.๘	.๕๓	๑	.๖	๐.๖๐๘
๓๓. มีผู้ป่วยอาการหนักหรือญาติผู้ป่วย ส่งเสียงรบกวนท่าน	.๘	.๕๗	.๗	.๕๖	๑.๕๗๐
๓๔. ไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ฟังวิทยุหรือ ดูรายการโทรทัศน์	๑	.๕๘	๑.๑	.๖๐	๐.๖๘๘
๓๕. ไม่ชอบสรวมเสื้อผ้าของโรงพยาบาล	๑	.๕๕	.๘	.๗๕	๐.๖๑๗

ตอนที่ ๕ การเปรียบเทียบความเครียดตามการรับรู้ระหว่างผู้ป่วยโรคกับผู้ป่วย
ที่สมรสแล้ว

ก. ผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว โรคและสมรสมีความเครียดโดย
ส่วนรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ดังแสดง
ในตารางที่ ๑๘

ตารางที่ ๑๘ ความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วยโรคและสมรส จำแนกตาม
รายด้านและส่วนรวม

ความเครียด	โรค N=31		สมรส N=39		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
เกี่ยวกับความต้องการของผู้ป่วยขณะ อยู่ในโรงพยาบาล	๑.๒	.๖๔	๑.๔	.๕๔	๑.๓๕๘
เกี่ยวกับครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม	๑.๑	.๕๘	๑.๒	.๖๓	๐.๗๐๔
เกี่ยวกับบุคลากรในหอผู้ป่วย	.๘๖	.๖๓	.๙	.๖๕	๐.๒๖๔
เกี่ยวกับบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ในหอผู้ป่วย	.๘๖	.๖๓	.๙๖	.๖๑	๐.๖๘๔
รวม	๔.๐๒	๒.๔๘	๔.๔๖	๒.๔๓	๐.๗๔๔

ข. ผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว โรคและสมรสมีความเครียดเกี่ยวกับ
ความต้องการของผู้ป่วยขณะอยู่ในโรงพยาบาลข้อ ๒ และข้อ ๕ แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .๐๕ ดังแสดงในตารางที่ ๑๙

ตารางที่ ๑๕ ความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วยโรคและสมรสเกี่ยวกับความต้องการ
ขณะอยู่ในโรงพยาบาลนำแนกตามรายชื่อ

แหล่งความเครียด	โสด N=31		สมรส N=39		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑. สภาพการรักษาก่อให้เกิดความ เจ็บปวด	๑.๔	.๗๑	๑.๓	.๕๗	๐.๖๔๑
๒. คิดว่ารักษาไม่หายพิการหรือกลายเป็น โรคเรื้อรัง	.๗	.๘๘	๑.๑	.๘๐	-๑.๔๗๐ *
๓. ไม่ทราบกำหนดเวลาของการหายแน่ชัด	๑.๗	.๔๘	๑.๘	.๓๓	-๐.๔๘๐
๔. ไม่ทราบกำหนดระยะเวลาของการจำกัด การเคลื่อนไหวแน่ชัด	๑.๖	.๖๖	๑.๖	.๕๒	๐
๕. ต้องรับประทานอาหาร เป็นชนิดไม่มีรส ชากและไม่สะอาดพอ	.๘	.๗๕	๑.๑	.๖๒	-๑.๑๘๗
๖. ต้องรับการช่วยเหลือในการขับถ่าย อุจจาระปัสสาวะ	๑.๕	.๕๐	๑.๗	.๔๐	-๑.๘๑๘
๗. ต้องให้เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือในการทำ ความสะอาดร่างกาย	๑.๒	.๕๗	๑.๔	.๕๔	-๑.๕๐๓
๘. นอนไม่หลับ เนื่องจากมีสิ่งรบกวน และแปลกที่	๑.๓	.๖๕	๑.๔	.๖๐	-๐.๖๖๒
๙. ไม่ได้ออกกำลังอวัยวะส่วนอื่นของ ร่างกาย	๑.๒	.๕๘	๑.๕	.๕๕	-๒.๒๐๕ *

ค. ผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว โสภและสมรสมีความเครียดเกี่ยวกับครอบครัว เศรษฐกิจและสังคมข้อที่ ๑๔ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ดังแสดงในตารางที่ ๒๐

ตารางที่ ๒๐ ความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วยโสภและสมรสเกี่ยวกับครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามรายชื่อ

แหล่งความเครียด	โสภ N=31		สมรส N=39		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑๐. เป็นห่วงสามีภรรยา ปีกามารดาหรือบุตร	๑.๕	.๕๖	๑.๕	.๔๘	๐
๑๑. การเจ็บป่วยกระทบกระเทือนต่อรายได้	๑.๑	.๗๖	๑.๑	.๗๘	๐
๑๒. คิดกังวลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล	.๘๖	.๗๘	๑	.๗๗	-๐.๒๑๓
๑๓. คิดว่าท่านเป็นภาระของครอบครัว	๑.๔	.๗๖	๑.๖	.๕๒	-๑.๒๕๗
๑๔. เกรงว่าภรรยาหรือสามีจะนอกใจ	๐	๐	.๔๖	.๗๕	-๓.๘๓๓**
๑๕. ไม่มีเงินใจว่าจะทำงานได้เหมือนเดิมเมื่อออกจากโรงพยาบาล	๑.๑	.๗๓	๑.๑	.๖๔	๐
๑๖. เป็นห่วงเรื่องการทำงานหรือการเรียน	๑.๖	.๕๔	๑.๔	.๖๔	๑.๔๑๘
๑๗. ขาดการติดต่อกับเพื่อนหรือญาติ	.๘	.๗๐	๑.๒	.๗๐	-๑.๗๘๕
๑๘. ต้องการให้บุคคลที่มีความสำคัญต่อท่านมาเยี่ยมบ่อย ๆ	๑.๖	.๔๘	๑.๗	.๔๒	-๐.๘๑๗

ง. ผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว โสภและสมรส มีความเครียดเกี่ยวกับบุคลากรในหอผู้ป่วย ข้อที่ ๒๑ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ดังแสดงในตารางที่ ๒๑

ตารางที่ ๒๑ ความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วยโรคและสมรส เกี่ยวกับบุคลากร
ในหอผู้ป่วย จำแนกตามรายชื่อ

แหล่งความเครียด	โสด N= 31		สมรส N= 39		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑๘. รู้สึกเกรงใจเจ้าหน้าที่ในการช่วยเหลือท่านปฏิบัติกิจวัตรส่วนตัว	๑.๘	.๕๐	๑.๖	.๔๖	๑.๗๒๘
๒๐. รู้สึกว่าเจ้าหน้าที่มีท่าทีไม่เป็นมิตรและเบียดเบียนท่าน	.๗	.๖๘	.๘	.๗๕	๐.๕๘๑
๒๑. การตรวจรักษาพยาบาลต่างๆที่ท่านทำกับท่านไม่มีชนิดที่ทำให้เกิดความอาย	.๗	.๗๒	๑.๑	.๗๑	๒.๓๒๕*
๒๒. เจ้าหน้าที่ตอบข้อซักถามเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของท่านไม่ชัดเจน	.๗	.๕๑	.๖	.๖๒	๐.๗๔๖
๒๓. มีกฏพยาบาลปลุกขณะพักผ่อนนอนหลับเพื่อทำการพยาบาล	.๘	.๖๕	.๗	.๖๖	๐.๖๓๖
๒๔. เมื่อท่านขอความช่วยเหลือมักได้รับช้าหรือผิดนอน	.๑	.๕๑	.๗	.๗๒	๐.๖๘๔
๒๕. แพทย์และพยาบาลใช้ภาษาพูดที่ท่านไม่เข้าใจกับท่าน	.๗	.๗๒	.๖	.๖๖	๐.๖๐๒
๒๖. ไม่ได้รับคำบอกเล่าเกี่ยวกับการวินิจฉัยและการรักษาพยาบาลของท่าน	.๘	.๗๕	.๘	.๖๘	๐.๕๗๔

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จ. ผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว โสศและสมรสมีความเครียดเกี่ยวกับบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในหอผู้ป่วย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ดังแสดงในตารางที่ ๒๒

ตารางที่ ๒๒ ความเครียดตามการรับรู้ของผู้ป่วย โสศและสมรส เกี่ยวกับบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในหอผู้ป่วยจำแนกตามรายชื่อ

แหล่งความเครียด	โสศ N=31		สมรส N=39		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๒๗. บริเวณที่อยู่คับแคบไม่ เป็นสัดส่วน ในการปฏิบัติกิจวัตรส่วนตัว	.๗	.๖๔	.๗	.๗๓	๐
๒๘. คิดว่า เสียงที่นอนอยู่เคยมีผู้ป่วย เสียชีวิตมาก่อน	.๖	.๖๖	.๖	.๖๕	๐
๒๙. รู้สึก เบื่อที่ต้องทำกิจวัตรต่างๆ บนเตียงตลอดเวลา	๑.๕	.๗๒	๑.๗	.๔๒	-๑.๓๗๕
๓๐. รู้สึกไม่คุ้นเคยกับผู้ป่วยรอบ ๆ ตัวท่าน	.๖	.๕๕	.๗	.๖๔	-๐.๗๐๔
๓๑. มีกลิ่นและ เสียงรบกวนทำให้ท่าน รู้สึกอึดอัดไม่สบาย	๑	.๖๗	๑.๑	.๖๘	-๐.๖๑๗
๓๒. แสงสว่างมากหรือน้อยเกินไป อากาศ เย็นหรือร้อนเกินไป	.๘	.๖๒	๑	.๕๓	-๐.๗๑๔
๓๓. มีผู้ป่วยอาการหนักหรือญาติผู้ป่วย ส่งเสียงรบกวนท่าน	.๖	.๕๕	.๘	.๗๒	-๑.๓๒๔
๓๔. ไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุหรือ ดูรายการโทรทัศน์	๑	.๖๐	๑.๑	.๕๘	-๐.๖๘๘
๓๕. ไม่ชอบสรวมเสื้อผ้าของโรงพยาบาล	.๘	.๗๒	๑	.๕๘	-๑.๒๗๓